

Anna Siedenburg

Anna Margaretha Siedenburg is geboren in Pasoeroean, NOI op 23 augustus 1882. Ze is de dochter van Paulus Justus Siedenburg (1824-1892, landmeter, hoofdgenieur) en Raden Ajoë Moortiningroom, een Javaanse prinses (1850 – 1940). In 1884 ging Anna's vader met pensioen en verhuisde het gezin naar Groesbeek. Hij overleed in 1892. Raden Ajoë heeft daarna onder andere in Apeldoorn bij Anna gewoond. In 1908 vertrok Raden Ajoë naar Java en dochter Anna kwam iets later. Anna was aangesteld als lerares Engels op de HBS in Malang. Moeder en dochter zullen waarschijnlijk in Malang samen hebben gewoond totdat Raden Ajoë op 22 april 1940 in Malang overleed en begraven werd op de Soekoen begraafplaats in Malang.

Hoppie Siedenburg in Malang en Sledenburg samen met Zus Berghof voor het clubhuis van de Roode troep in Malang.

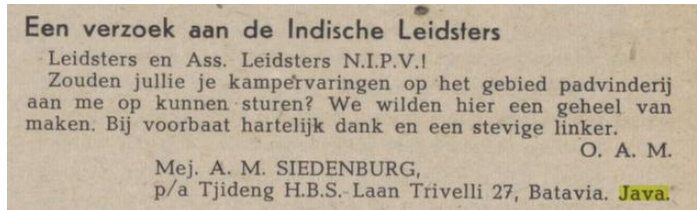
In haar vrije tijd leidde ze bij de padvindsters de Rode troep. Ook Hoppie Kerkhof en Zus Berghof waren leiding bij deze groep. Daarnaast was ze Hoofdcommissaresse van het Meisjes Gilde in Nederlands Indië. Haar Gildenaam was OAM (Ons aller moeder). In 1939 ontving ze de Zilvervis, de hoogste onderscheiding van de Padvindsters.

In 1941 vond in op het terrein van de Julianagroep van het meisjesgilde in Soerabaja een herdenkingsbijeenkomst voor Baden Powell plaats, die begin januari in Kenia overleed. Meer dan 1000 scouts en padvindsters waren aanwezig. Mej. Siedenburg opende de bijeenkomst.

Aan het begin van de oorlog woonde ze op koffie- en rubberonderneming Soember Manggis Kidoel bij Dampit en schreef ze kaarten naar één van haar padvindsters Wies Durty van Haeften. Ook met de andere meiden van haar Scoutinggroep (en vriendinnen van Wies) onderhield ze toen contact.

Ze werd in de oorlog geïnterneerd in kamp Lampersari op Java. Lampersari bestond uit een groot aantal kamponghuisjes en een school, gelegen aan weerszijden van de Lampersari-weg in het oosten van Semarang. Alle vrouwen en kinderen moesten voor het eigen huis 's ochtends en 's avonds op appèl staan om te controleren of er niemand gevlucht was. Iedereen had een Japans cijfer gekregen dat je hardop moest roepen. De vrouwen moesten volgens een rooster patjollen (de grond omspitten), sprieten trekken, en 's nachts wachtlopen. Vrouwen en oudere meisjes werden ongenadig hard geslagen door de Japanse en Koreaanse kampbewakers.

Na de oorlog ging ze naar Nederland. In november 1946 doet ze een oproep in de Schalmei om ervaringen met Scouting in de kampen te delen.

Tijdens de jaarvergadering van het NPG in 1950 wordt Oam, die voor de oorlog veel voor de padvinderij in Indië deed, benoemd tot erelid. Ze is overleden in Velp op 16 februari 1955.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[De "Roode troep" op Koninginnedag in Malang 1930](#)

[Renardel de Lavalette \(pentalpha.nl\)](#)

[KITLV A931 - Het clubhuis van scoutinggroep 'De roode troep' te Malang | Digital Collections \(universiteitleiden.nl\)](#)

[OMNIA - haastert](#)

[resolver.kb.nl/resolve?urn=ddd:011176422:mpeg21:pdf](#)

[Raden Ajoë Moortiningroom - IGV](#)

[pentalpha.nl](#)

[Website Suspended \(igv.nl\)](#)

[Lampersari \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

Het Padvindersblad NIPV april 1934

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche](#)

[Meisjesgilde, jrg 17, 1946, no 13, 1946 » 1946-11 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 24 aug 1940 - Art. 141 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 22, 1950, no. 4, 15-04-1950 » 15 apr 1950 - Pag. 3 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.